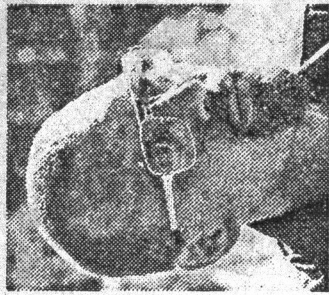

En slags valgtale

Det er onde tider for vort gode gamle demokratiske *establishment*, ingen tvivl om det. Alle de glade åndens herskergrupper i samfundet mærker langsomt tidligere tiders solide jord af respekt og tillid skride under fødderne.

Præsterne har således op igennem 70'erne gang på gang måttet advare os imod alle disse sære og sygelige orientalske religioner der truer med at slå rod i vort folk — de kalder dem som regel 'ny-religiositet', til trods for at de fleste af disse trosretninger er historisk langt ældre end vor forbenede folkekirke. Præsterne advarer stærkt mod disse fornuftsstridige fanatikere der adopterer sådanne tanker som har ført til flerkonfession og opiums-misbrug i fremmede lande — og det står man jo så godt, om ikke andet så ud fra den teori, at Tuborg og Carlsberg utvivlsomt også ville synes det er en sæt ide for alvor at markedsføre Guinness eller Münchener Löwenbräu på det danske marked.

Præsterne har imidlertid — og gid den tanke ville slå dem! — selv storstedelen af skylden. Nu har jeg i årevis med regelmæssige mellemrum overværet danske gudstjenester — ikke som troende, men mere som hvad prælaterne selv kalder 'et søgende menneske' — og jeg har fået et stærkt og smukt indtryk af standens samling af velbevarede prædikener fra 1880'erne. De holdes i live med en pietetsfuld respekt for fortidens kæmpegrave, men ejendommeligt er det nu ikke at kun dem der forsvinder. Selv de rig

**Dan Turéll
i byen**

tige jukeboxe skifter dog ind imellem pladerne ud.

Endnu værre end med folkekirken står det dog til med Folketinget, og nok hovedsagelig fordi begge institutioner er lige langt fra det folk de så skamløst fremmaner i deres navn. Nu da der — som vel ingen har kunnet undgå at bemærke — snart er folketingsvalg igen, får vi på ny slået fast af politikkerne, gang på gang, at der i folket trives en udpræget parlamentariker-lede', og at det er en meget farlig ting der undergraver den demokratiske ansvarlighed i samfundet. Det må skyldes 'dårlig oplysning', mener de fleste parlamentarikere.

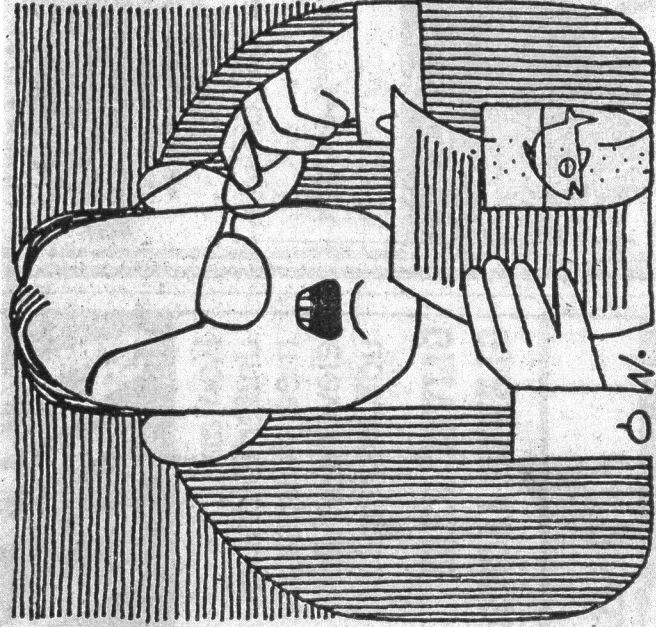
Gid de, som præsterne, måtte vågne op og forstå, at det der i deres sprog kaldes 'parlamentariker-lede' på simpelt dansk hedder politiker-lede. Det er ikke lede over politik, ej heller over demokratisk — det er lede over de fungerende politikere, sagt

groft og ligetil. Jeg kender ikke nogen normal-dansker som ikke siger det lige ud hver dag. Alligevel leder det til at være et uerkendt faktum for politikkerne.

Lad mig derfor give vore professionelle politikere et råd under valgkampen mens tid endnu er: Stop. Skift. Tag to minutters pause og tænk jer om.

For ni ud af ti danskere flyder I totalt sammen til én politiker. I er ens. I har jakesæt på. I er mænd. I er stort set omkring de 50. (Som Grete Philip udtrykte det forleden i Berlingske, stilsfærdigt men sandt: 'Folketinget er jo — det kommer vi ikke uden om — meget præget af midaldrende og ældre mænds synspunkter'). I er pæne og forsigtige, og I er først og sidst rovkedelige. I taler alle sammen ens, og I siger alle sammen det samme med forskellige fordegn, men med samme manendte af håndbevægelser og betydningstulde brilleaftagninger.

Og I taler jeres egen jargon, et sprog der i lukkethed og usanselighed ikke giver Per Aage Brandts noget efter. Bild jer ikke ind, at vi vælgere er så dumme at vi ikke kan høre det når Anker taler til Schlüter og ikke til os — eller omvendt. Bild jer ikke ind, at så længe I alle sammen, hele bundtet, fra Anker til Gert Petersen, fra Helweg til Christophersen, bruger den samme malabariske dialekt, det samme jammelige jukebox-sprog på det bredest mulige grundlag med de flest mulige udflygter og omsvøb, så er der nogen der hører efter. Nix. Ljager enhver væk.

Tegning: Peder Nyman

Det er derfor, d'hr. 'ansvarlige', at vi folk — al foragt til trods — falder så oprørende let for en Erhard Jacobsen eller en Mogens Glistrup. Det er fordi de begge to er personligheder og begge giver indtryk af ikke at være afhængt for valget i TV's kulisserafdeling — uanset om de så serverer orgier af letkøbthed.

Men det gør I selv. I ansvarlige politikere har fodret os med klamphugger-klicheer så længe jeg kan huske tilbage. Alene det at I stadig væk kan sidde i studierne og tale om hvad I vil 'kæmpe for'! Kan I virkelig ikke forestille jer hvor latterligt det er for os andre at se jer sidde der iført kamgarn, cigar og olinave, lutter veltillidsede villaborgere, og fortælle hvordan I vil kæmpe? Er I så fanatiske, både til venstre og højre?

der kan slå bro over partierne på det bredest mulige grundlag.

Og i den valgkamp vi nu er gået ind i vil politiker-leden — det vil jeg vædde på! — manifestere sig stærkere end nogen sinde før. Det er derfor jeg finder det rimeligt lige nu at understrege over for jer, at det er jeres egen skyld. I lader jer fange i jeres interne race, ganske som akademikerne, og så kan I ikke længere tale til os. Eller også kan I kun gøre det i form af endnu billigere reklame-affald end det lokale supermarked ville turde gøre.

I er ikke troværdige, I er ikke værd at høre på. Ikke en meter.

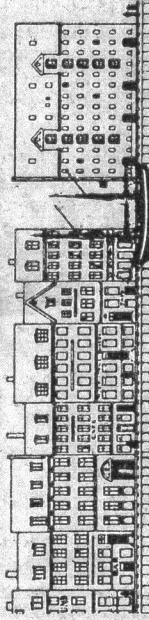
Og hvis I vil vise os I kan andet og mere end 'kæmpe' med cigarer i flaben omkringet af dansk vand — så er det på høje tid nu. I kunne begynde med at lære at tale dansk.

Og jeg kan love jer, at uanset hvad vi i øvrigt mener 'ude i folket', fra KAP til Z — så er vi i hvert fald *mange der mener netop det.*

Kom i godt selskab

71 Nyhavn Hotel er godt selskab. Her kan De holde private sammenkomster eller forretningsarrangementer. Og grundene er mange og gode til at holde sit selskab i restaurant Pakhuskælderen. Et udsøgt og inspireret køkken. Behagelige omgivelser med hundredeårige pommerske fyrrebjælker. En god og venlig betjening. Den centrale beliggenhed. 71 Nyhavn Hotel er rammen om det bedste selskab.

Pakhuskælderen

71 Nyhavn Hotel, Nyhavn 71, 1051 København K
Tlf. 01-11 85 85 Telex 27 558